

Előfizetési árak:

Egy évre 6 ft — kr.
Fél évre 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Hollósy és Vajda nyomdája,
hova a lap szellemi részét illető
közlemények, előfizetési pénzek
is küldendők

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGETES TARTALMU KÖZLÖNY

Hirdetések árát

számszámú nyílttér közleménye-
ket kiadóhivatalunk meret sze-
rűt olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban és Stark Nándor
lánykereskedésében számon-
ként 5 krajczárért.

Kéziratok visszatartanak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felolós szerkesztő és lapfőlapadonos:
S I M A F E R E N C Z.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink
útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Sorakozzunk!

A végtelennél látszó magyar Alföldön, ahol a delibábos rónák, aranykalászos búzavetések hirdetik, hogy sem ennek a földnek, sem a rajta lakó daliás népfajnak nincsen párja a kerek világon — szomorú idők járnak.

Mint a sebzett oroszlán olyan ez a nép. Dalos ajkáról a mély fájdalom, az elnyomatás, a keserűség jajsavát hallani mindenütt, amerre járunk, egész Csongrád megyében.

Ez a munkában edzett, ez a dologhoz értő, ez a fáradhatatlannak ismert csongrád-megyei nép tele van panaszsával.

Ez a hűségese, ez a legmagyarabb nép keserves jajszóval tiltakozik a magyar közviszonyok romlottsága miatt.

És bizonyítékul rámutat sebeire, melyeket bestialis durvasággal ejtettek rajta azok az egyének, akik kétségbejuttató módon oly sok ideig fosztogathatták, bántalmazhatták ezt a jó népet, míg végre idáig jutott, hogy ma már mindenkiben ellenségét találja, aki a törvényre, a jogra, az igazságra hivatkozik.

De hát miként lehetett eltérni eddig, hogy jogvédelem örve alatt itt fosztogassák a jogvédelmet kereső embereket.

Miként lehetett azt elnézni, hogy itt a városok, községek beligazgatásában olyan ázsiai állapotok legyenek rendszeresítve, amilyenek Csongrádon és Sándorfalván történnék?

Mindenesetre nagy hátránya a jogszolgáltatásnak az, hogy Szentés városa nem igyekezett a maga számára külön törvényeszkét és pénzügyigazgatóságot biztosítani a bíróságok és pénzügyigazgatóságok rendezésekor.

De ettől eltekintve, hibás mindenesetre az a nép is, amely ide jutott, hogy prédája lett a bestialis hatalomnak, amelyet maga fölébe emelt, anélkül, hogy az erre erkölcsi érdemet szerzett volna — hanem tényleg nézte duhajkodásait, mikor a jogot lábbal tiporta, a törvényt megsértette. Hisz az csak a más joga volt, hisz az csak a más törvénye volt; neki nem fáj a támadás.

Hibás volt maga a nép — mely össze nem tartott, amely nem állott rögtön az első izben megsértett polgártárs védelmére, mint az kötelessége lett volna.

De hiszen volt itt szervezett politikai egyesülete majd minden községnek, hát miként történt az mégis, hogy itt ex-lex állapotok uralkodnak?

Úgy történhetett, hogy csupán elméletileg foglalkoztak a politikával, a függetlenségi eszmével, de gyakorlatilag nem kezdtek annak útját egyengetni.

Az a lelkesedés azonban, amelyvel Csongrád megye népe a függetlenségi eszme gyakorlati megvalósításának érdekében

zászló alá sorakozott, igazán fenséges képét adja a romlatlan magyar nép politikai bölcsességének és erkölcsi erejének.

Valahára tehát akadt egy vármegye — amely komolyan akarja a függetlenségi eszmét diadalra vinni és a dolgot, az évszázadokra kiható munkát a gyökerén kezdi.

Első lépés a függetlenség felé: az erkölcsi erők fejlesztése, szervezése, függetlensége, tisztasága.

Hát hiszen eddig is szervezkedett hazafias lelkesedéssel ez a nép, valahányszor választásról, vagy alkotmányos küzdelemről szó volt.

Eddig is összegyülekezett a függetlenségi zászló alá Csongrád megye magyarsága se-regestől, mikor képviselőket kellett választani, akik őt védelem nélkül hagyták sokszor, ha rájuk szorult. Eddig is ünnepelt, sőt hazafias tüntetéseket is tudott rendezni. De mindez csak arra való volt, hogy ne-mes felbuzdulását kifejezze az országos politika egy sarkalatos alapigazsága iránt, a függetlenségi eszme iránt — amelynek gyakorlati kultiválását alig kísérelték meg politikusaink, amelynek eléréséhez egy lépéssel sem jutott közelebb a nemzet, hanem az egész társadalom csak a passiv tétlenség szerepére kárhóztatta magát — a helyett, hogy az erkölcsi függetlenség gyakorlati eszméjével léptek volna a zászlók alá.

Ma végre a magyar Alföld népe látja, hogy az ország függetlensége nem valósítható meg mindaddig, amíg előbb önmaga nem veszi kezébe a dolgot, amíg erkölcsi függetlenségét, tisztaságát, művelődését nem kezdi és nem valósítja meg — mert akkor aztán ebből fog az ország függetlensége is kifejlődni — különben soha se lesz boldog, se független a nemzet. Hiszen erkölcsi-cseiben romlott, bestialis közviszonyok alatt kívánható, remélhető-e az hogy sorunk jobbra forduljon?

Nem látják-e, hogy a durva, a kegyetlen, az embertelen erőszakosságok mily tettek az alföldi munkás népet?

Nem elég intelem-e a függetlenségi polgároknak, hogy ha erkölcsileg romlott egyének, kapzsi érdekből elárulják titkon őket — nem lesznek soha boldogok, habár mily szeretettel követik is a szent zászlót?

Sorakozniok kell, hogy megbizható, tiszta jellemű, erkölcsileg nemes és emberies érzésű férfiak kezébe tegyék le sorsukat. A közigazgatás és igazságszolgáltatás terén minden visszaélés ellen egyesült erővel kell sorakozni, hogy Csongrád megye minden polgára védve legyen a bestialis indulatú emberek durva erőszakosságától, hogy minden tisztviselője és polgára a hazának erkölcsileg független legyen, és akkor Magyarország független állam lesz.

Ez a mi hitünk: ez a mi programunk.

Utcáink.

A városi mérnöki állás betöltését elhárította a közgyűlés. Lesz tehát a városnak főmérnöke jó fizetés mellett. Hogy azonban a mérnöknek ne kelljen az ő drága erejét holmi apró-cseprő munkára elfecsérelni, kimondta a képviselőtestület, hogy ad a mérnök mellé egy szakképzett műszak-segédet. Lesz tehát a mérnöki hivatalban munkaerő elég.

Mikor a képviselőtestület hozzájárult a két állás betöltéséhez, illetőleg rendszeresítéséhez, két czél lebegett szeme előtt.

Első az is véget akart vetni annak a rettenetes állapotnak, hogy a város mérnöki hivatalát évek óta nem szakemberek látják el, hanem egy, csupán gyakorlati tapasztalattal van helyettesítve a szakképzettség, ott, ahol első sorban mellőzhetetlen a kvalifikáció és föltétlen szakértőre van szükség. Mert hiszen a város természetes fekvése is azt követeli, hogy amit a természet a várostól megtagadott, azt szakavatott kezek munkája által pótoljuk ki.

Második czél az volt, hogy a városnak eddig elhanyagolt szabályozási munkálata befejeztessek, illetőleg még csak megkezdéssek. Hiszen éppen a múltkor is egy analog esetből kifolyólag meggyőződünk arról, hogy a város intézői milyen szempontból intézik az utca-szabályozást. Megtörtént ugyanis, hogy a városnak a legfőbb utcáját egy 3—4 üles viskó kedvéért a főponton, minden lelkifurdalás nélkül ki akarták vetkőztetni a formájából. S csak a képviselőtestületnek véletlenül történt erélyes közbelépése mentette meg a városnak e szép utcáját attól, hogy beláthatatlan időkre el legyen csúfítva, összeszorítva, összeszűkítve, holott az egész világon azon igyekeznek, hogy a szűk utcákat kiszélesítsék.

Ez a két czél volt első sorban az oka, hogy a közgyűlés majdnem egyhangúlag elfogadta a mérnöki állás betöltését és egy szakember által leendő kiegészítését.

Most már csak az a kérdés, hogy a város előjárósága gondoskodik-e arról, hogy a képviselő testületnek ezen nemes intenciója megvalósuljon. A múltkor egy építő iparos felhívta a polgármester figyelmét a város utcáinak helyesebb beosztására.

Azóta már jó sok idő mult el, de még eddig semmi hatását nem tapasztaltuk a tárgyalások és komoly felelőzlésnek.

Most újból előttünk fekszik egy terjedelmes emlékirat, amely a városi képviselőtestülethez van szánva. Az emlékirat szerkesztője a képviselőtestülethez szándékoznak fordulni, hogy az eddigi beosztás töröltessék el és helyesebb beosztással celszerűbbé tegyék a város utcáinak számozását. Ki van emelve ebben a memorandumban, hogy a mai rendszer először is celszerűtlen, másodsor pedig nagyon is elavult már. Példákra van benne hivatkozás, hogy ha az ember meg akar a városban egy házat találni, még járatos embernek is utcáról-utcarra kell járni, míg oda talál. Van példa rá, hogy a 107-es házszám mellett közvetlenül 150. van, pedig még a kerítése is egy a két háznan.

Ezek az állapotok onaj változtatást eszközöltetni a headandó előterjesztés.

Mi feleslegesnek tartjuk ezt az ügyet így a közgyűlés elé vinni, mert ez elsősorban a tanácsnak volna kötelessége. — Hanem ez most egy kicsit időszerűtlen. Hogy mégis foglalkozunk e kérdéssel, ezt azért tesszük, mert előre akarjunk figyelmeztetni a tanácsot, hogy amikor a városi mérnök elfoglalja hivatalát, gondoskodjék arról, hogy az a mérnök ne legyen teljesen lefoglalva

magán munkálatokkal, hanem adjon élébe munkát, mert nem azért lesz az a két mérnök a városnál, hogy azok a magán-munkálatok díjából meggazdagodjanak, hanem a tanács kötelessége arról is gondoskodni, hogy az az aldozat, amit a mérnöki állásnak képzett emberekkel leendő betöltésével a közgyűlés megbízott, ne legyen kibóbt pénz.

Ezt kívánja a közérdek és az volt az alkalommal a képviselőtestület szándeka.

Magyaros eljárás.

IV.

A megyéknél és városoknál az állami kezelésben levő állatfelügyelői, tanfelügyelői, gazdasági felügyelői hivatalokat, az iparosok és kereskedők terhen tengődő kereskedelmi és iparkamarákat át kellene vinni a közigazgatás rendes központjaiba, a városok és megyék ügyosztályaiba önálló hatáskörrel. Mint közművelődési, mint ipari — kereskedelmi, mint földművelési — gazdasági előadók, holott ma mindent s talán a csillagászat kérdéseit is jogászokra, vagy nem is jogvégzett egyénekre: de sohasem szakemberekre bizza a magyar közigazgatás. Azért nincs semmi haladás a magyar városok életében. Hiszen pl. a városok mennyire életbevágó kérdései az iparnak, kereskedelemnek. Mégis sehol egy szó nem emelkedett a városok érdekében, addig, míg az iparkamarák nem látták be, hogy a vármegyék megölik a városok kereskedelmét, mikor minden falunak vásársajogokat engedélyeznek. Ma talán 10.000 ftt vásársajogvédelme van átlag egy magyar városnak: holott, ha minden megye területén csak a székvárosokban lenne országos vásár, mint ezt évek óta sürgetem: úgy 50—60.000 ftt évi jövedelmet hozna be ez az intézkedés a székvárosok pénztárainak és volna ipara, kereskedelme, holott az, pl. Szentesnek — fájdalom — nincsen.

Az előlki osztályt pedig meg kellene tisztelni, ki kellene emelni azzal, hogy rábizná a jótékonyasági, humanitárius, szegényügyi kérdések elintézését. Ha a számvévségeket mindenütt állami kinevezés útján töltönek be s egyformán szerveznék: úgy nem látom be, miért legyen az állami adók, illetékek városi kezelésben hagyandók? Mi szükség van adótanácsosi állásokra — a városok költségeit ezal is terhelni.

Ha ezekben felsoroltuk a közigazgatás új szervezetének modern formáit: úgy csupán a re-

viziori intézmény szervezését hagytuk még említés nélkül. Azonban ezt az egész országra nézve kellene szervezni olyformán, mint a nádori intézményt kontemplálták őseink, nemzeti királyaink alatt. Hogy legyen egy országosan szervezett főhivatal — a törvények végrehajtásának biztosítása, felügyelete czéljából: holott ma megtörtént az, hogy gyűlésre szólított 1877. évi törvény és miniszteri rendelet végrehajtásai csak 1897-ben kezdte elmozdítani az egyik belügyminiszteri osztálytanácsos — miután napirenden voltak a gyám-pénztári kulánások s azok egész Nyugat-Európát keblemelől foglalkoztattak. Most husz évig ismét oda se néznek fölülül.

Igy tehát ez okból nem lehetett a magyar közigazgatás eljárása gyors, könnyű és pontos. Ezért kell oly nagy súlyt fektetni először a jól megalkotandó törvényekre, másodsor a jól megalkotandó hivatali szervezetre, harmadszor a helyes eljárási szabályokra, negyedszer a törvény végrehajtásának biztosítására, vagyis a fegyelmi eljárás modern szervezésére. Új szolgálati pragmatika nélkül a mai tisztikar helyzete valóban a cseledekéhez hasonló s önézetes embereknek itt nem lehet helyük, nem lehet maradásuk.

A törvények anyagi részét illetőleg szintén azt kell hangsúlyoznunk legelsőben is, hogy az oly gondosan legyen kidolgozva, miszerint ne legyen sehol szabályrendeletre szükség. Legyen végre jogegység a magyar közigazgatásban is. Holott az eddig benyújtott törvényjavaslatok csakis a közigazgatási hivatalok új szervezési formáját adták elő, de a közegészségügyi, ipari, kereskedelmi, népoktatási törvények maradtak a régié, a régi rosak. Pedig ez az új szervezés is felénk, lényegtelen dolgokban aprófelkösödő — a gyökéres reform helyett: bár az eddigiekhez képest nagy haladást jelez.

Igy hiányzik a közigazgatási hivatalok rendszeres beosztása, a képviselők titkos szavazati joga, a tisztviselők egyöntetű és humánus díjazása, munka felosztása és kvalifikációjuk magasabb igényei — hogy t. i. csakis erkölcsi műveltséggel bíró emberek vételessen fel a közigazgatáshoz, ellenben a bestialis hajlamú egyének ott ne alkalmaztassanak.

Hiányzik az összes közigazgatási tisztviselő nyugdíjintézeté helyett a kötelező s államilag kezelt életbiztosítás olyatán szervezete, amely magában egyesítne a nyugdíj és életbiztosítás előnyeit is. Es ez az államra is haszonnal járna.

ez a házasság. Keresztje nem akarok lenni senkinek. Aki engem megér, csak becsülhet elhatározásomért. Nem vagyok hozzávaló s nem varrom magam a nyakába.

Samordy gróf komoran hallgatta ezt a beszédet és gondolkodott, hogy miként lehetne ebből a kinos dilemmából a hercegnőt kiszabadítani. — Nem talált egy ép gondolatot. — Menjünk, mondá a grófnőnek, kit most karra vett, a kastélyba: adjuk tudtára a rossz hírt feleségemnek is.

Amint a parkból a kastély elé érnek, Stáray Pista négy fekete lova fordult a terrass elé. A gróf maga hajtott. A négy ló szügyig tajtékban jáart.

A grófnő sápadt lett és remegett, mikor a gróft meg látta. Érezte, hogy nincs ereje a kosarat személyesen átadni.

A gróf inasának odadobta a gyeplőt és jó kedvvel ugrott le a kocsirol.

A gróf eleje sietett, megölte barátját.

— Nem maradtam még el a reggeliről? Kérdé Stáray Pista.

— Nem.

— Na csak ezt akartam. Azért hajtottam lövésztében. A hercegnő ön van-e már? Kérdé Pista gróf, miközben illedelmesen közeledett és köszöntötte a grófnőt.

Samordy és a grófnő is meg voltak lepve e korai látogatás által. Es azt is árulta magukatartásán.

— Maj' megyek levé, szól emelt hangon a gróf. Nem v. r. r. r.

— De örömeim társuk.

— Es a fő, szól Pista gróf és szó nélkül sietett föl a kastélyba.

Hiányzik a szervezésből a törvény végrehajtására ügyelő bizottságok, helyi organumok megalakítása s működésükhez megfelelő jogkör biztosítása: holott így ezután is a hatalom a törvény fölött fog állani, a helyett, hogy a törvény végrehajtásáért a hatalom felelős volna s alá rendeltetnek egy erre ebben örökös független helyi bizottságnak, reviziori bizottságnak, ez pedig az országos reviziori hivatalnak lenne alaja rendelve.

Tehát nem elég az, ha csupán 1) a közgazgatás új szervezetére alkotnak új törvényeket, hanem 2) új közegészségügyi törvényeket kellene alkotni a régi rosok helyett, 3) új közepitkezési törvényeket, 4) új földművelési, állatvédelmi stb., borhamisítást, elemi czikke hamisítását eltiltó törvényeket, 5) új kereskedelmi, 6) új ipartörvényeket, 7) új vasárrendezési törvényeket, 8) új közlekedési törvényeket kellene alkotni s ami mindezeknél fontosabb dolog lenne — 9) új népoktatási, közművelődési törvényekre lenne szükség. Hogy szakítva az eddigi görög rendszerrel, a közművelődés alapját az erkölcsi művelődésre fektessük, a magyar iskola elvei szerint. Szóval, hogy a magyar közigazgatás számára magyar iskolákat létesítsünk, a nemzeti nevelést szervezzük, ha az eddigi sablonok helyett magyar eljárást akarunk, 10) a számvévség és közegészségügyi rendszert számára új törvényeket 11) s a közrendszert számára új törvényeket kell szintén alkotnunk. Még pedig úgy a közegészségügyi rendszert számára, mint a középítészeti rendszert (mezőrendszert számára már van) mint a vízrendszert, tűzrendszert, közművelődési, kereskedelmi, iparügyi vásártartást, szegényügyi, cseleddügyi, prostitúciósügyi, állatvédelmi, közlekedési rendszert stb. részére új törvények, új jogszabályok kellene s nem elég csak a közigazgatási hivatalokat szervezni, új ruhákkal: de azokat anyagilag és alakilag is új törvényekkel kell ellátni.

Akkor lesz új közigazgatás, magyaros külső formában és modern beltartalommal a mai helyett, amely külsőleg azzsai, belsőleg pedig elvileg germán utánzat.

Hiszen maguk a germánok is elhagyták ezt a régi ros rendszert. Miért viseljük tehát azt egyedül mi?

Dr. Hollásy István.

A honi ipar.

A magyar ipar pártolását hivatalos és nem hivatalos körök évek óta evangéliumképp

A gróf és a hercegnő mentek utána.

— Nos grófnő, ez a reggeli-kinosi mulatság lesz mindnyájunkra. Stáray a válaszáért jött.

Stáray Pista a hercegnőhöz sietett. Csak pár szót valthattott vele mikorra a gróf és grófnő utólérték. A hercegnő sápadt volt! Rémült arccal nézett a grófnőre. Beszélni szeretett volna vele; de Stáray Pista ott állt mellettük és nem tájtott.

S ő tekintetével megértette a hercegnővel, hogy a gróf előtt nem szabad elárulni semmit.

Most, szólott a harang másodsor, hívó szó a reggelizéshez.

A nagy ebédő terembe mentek. Stáray Pista a hercegnőt vitte karján, utána a gróf és grófnő.

Mielőtt az asztalnál helyet foglaltak volna Stáray Pista intett a szolgálknak, hogy távozzanak.

— Ne leljen meg ez a rendelkezés benneket, szólott Pista gróf Samordyhoz fordulva: mielőtt reggelizéshez ülünk egy komoly kijelentést kell tennem, melyért hocsánatot kell kérnem mindenkitől. Most a gróf ünneplésen a comteshez fordult. — Grófnő én ön tagnap megkértem, hogy adja kezét és legyen élettársam. — Megbantam ezt az elhatározásom. Bocssáson meg nekem. Halál sápadt volt az egész társaság. A hercegnő reszkelt, mint a nyárfa levél.

— Meghocsájt-e nekem? Kérdé a gróf komoly férfias hangon a Vertessy comtestől.

— Örömmel gróf, felelt a comtes. — Elhatározásával felmentett engem egy igen kinos feladattól.

— S ön hercegnő? Kérdé a gróf.

— Nincs szavam, felelt méltósággal Samordy és inkább leforgott mint leült szekere.

(Folyt. köv.)

A „SZENTESI LAP” TÁRCZÁJA.

A vendég.

41 Regény: **Sima Ferenczról.**

Stáray Pista és Vertessy comtes.

(Folytatás.)

A lefolyt párbeszéd után perczekig sétált a gróf és grófnő egymás mellett. — A kinos csendet a gróf törte meg.

— Feleségemre borzasztó lesz a grófnő elhatározása. Ő rajta volt ezen a házasságon. Stárayt ő biztatta föl. A gróf lelkesült, elhatározásával hamar készen volt. S most ez az ember kosarat kapjon, soha se néz ránk, mert a mi eldóztatunknak tekintni magát. — Nem is tudom eltalálni, hogy miként lehet ebből a helyzetből megnyugtatólag kibontakozni.

— Egyszerű a helyzet, gróf úr. Stáray gróf nem kért meg engem és én nem adhattam neki kosarat. Hiszen csak mi öten tudunk a dolgról, mely nem tartozik a világra. Es én még ma elútzatom s többé nem látjuk egymást. Szóval nem történt semmi.

Most megszólalt a kastély ezüst harangja, mely a reggelizés való előkészültre hívta a kastély úri népét. Es szabály volt, ha vendég nem volt is a háznál.

A hercegnő már fönt van, szólott a gróf, most szivesen elmaradnék a reggeliről.

— Miért gróf, hát ön elítél engem elhatározásomért. — Lássá. En szegény, egyszerű nő vagyok. Stáray gróf hiú gazdag, fényűző. — Érzem, nem szeretne engem, talán már is megbánta elhatározását. Tudom, hogy gyötörésem lenne rá

hirdetik az országban. A kormány részéről egyszer másszor már volt is rá eset, hogy a kormány a felügyelet alatt álló intézeteket és hatóságokat hivatalosan is útasította, hogy a beszerzendő szükségleteiket, amennyiben az csekélyebb árkülönbséggel elérhető, a hazai gyártól és iparosoktól szerezzék be és ez által a magyar ipar és kereskedelem fejlődését előmozdítsák. — Maga a nép azonban csak mint óhajtatást táplálta azt az eszmét, hogy a külföldi gyártmányokkal szemben a magyar kereskedelem és ipar nyerjen támogatást. Ha azonban tettre került a sor, hát különösen az úgynevezett magasabb körök semmit sem tettek az elárított magyar ipar érdekében.

Egyedül a sajtó volt az, ahol nap nap után harcoltak, küzdöttek az emberek azért, hogy legalább mi magunk, az úgynevezett százezrek és milliók tegyünk valamit a saját verünkkel való iparosok iránt. E tekintetben alig akad kivétel, hogy t. i. jóakarát és ösztentartás nem hiányzott az emberekből — szóval. Egyik megyebeli újság most azonban még ezt az egyet is ki akarja küszöbölni az emberekből. Már ez csak a jelszót akarja cselöl (nem elvöl!) fenntartani, azt azonban már határozottan állítja, hogy hazafias lelkesedéssel kívánja nem lehet, hogy anyagilag károsuljon a megyei polgár.

No hát ez már egy kissé — nagy lelkesedés. Körülbelül egyforma azzal, mintha én azt mondom, hogy: «há hiszen én nagyon szivesen pártolom a magyar ipart, de csak úgy, ha — nem kell pártolni!»

Mert hiszen minden talajdonképpen annak a pártolása?

Első sorban abban, hogy minden czikket, amit a magyar ipar előállít, azt itthon szerzem be és nem dobom ki a külföldre azt a pénzt, amivel itthon az ipar és kereskedelem támogatása révén a földmívelést is támogatom. Ez kötelessége első sorban a földmivelésnek.

Második szempont az ipar támogatásánál az, hogy ha minden magyar polgár magyar iparossal dolgoztat és magyar kereskedőtől vásárol, azzal módot és alkalmat nyújt annak a magyar iparosnak és kereskedőnek, hogy a munkája után szerzett tőkéből tarthatja fenn az ő ületét és nem kell neki a nagy kamatot fizetni azok után, amit az üzlete folytatásához iparosaink és kereskedőink legnagyobb része *kénytelen fizetni*. Azt a kamatmegtakarítást azért befektetheti az arába és ezzel *olcsóbbá* válik neki az anyag és eltekintve attól, hogy a munkát is *jobbán* megfizetheti, még *olcsóbbá* is válik az iparos *kiszámlénye*.

Tehát az a politika, hogy támogassuk a magyar ipart, de csak úgy ha ez nem jár anyagi áldozattal; — éppen nem okos dolog. Mert az, amit fentebb elmondtam, rövid idő alatt annyira konsolidálna a magyar iparos helyzetét, hogy nem soká eljönne az az idő, amikor a hazai gyártmány nem szorulna többé arra, hogy *anyagi áldozatok kelljenek hozzá, hogy azt támogassuk*.

Az a nagy eredmény, amivel ez a támogatás járna később, — bizony-bizony megérdemelné azt a csekély áldozatot. Mert ezzel *meg lenne mentve a magyarnak ipara és kereskedelme, amely a helytelen közgazdasági politika folytán már-már csödbe jutott!*

pr.

Helyi és vegyes hírek.

— **Értesítés.** Értesítjük a pártunkhoz tartozó polgártársainkat, hogy a lapunkban ismertett Csongrád megyei ellenzéki egyesületbe a tagok összeírása a mai napon megkezdődött és az az első és második 48-as körben kitett íveken történik. Felkérjük mindazokat, akik az egyesület **alakulási költségeihez már eddig hozzájárultak**, vagy akik még **nem fizeltek** semmit, **de tagok lenni óhajtanak**, hogy az említett helyeken **minél előbb jelentkezzenek** és az ott kitett ívet **írják alá**, hogy végleges alakulás minél előbb megtörténhessenek.

Szentes 1899. június 8.

Dr. Hollósy István,
jegyző.Hegyi Antal,
elnök.

— **Figyelmeztetés.** Figyelmezteljük polgártársainkat, hogy akik a Csongrád megyei ellenzéki egyesület alakulási ívét aláírni szándékoznak s ezzel az egyesület tagjaivá óhajtanak lenni; legyenek figyelemmel arra, hogy egy ember két ívet ne írjon alá.

— **Szervezkedés.** A csongrád megyei ellenzéki egyesület megalakítása érdekében folyó hó 11-én vasárnap a központi vezetőség által két megyebeli községben is gyűlés lesz rendezve. Algyőn a 48-as körben délelőtt 9 órakor, Dorozsmán pedig délután 3 órakor. A gyűléseket Hegyi Antal elnök és Dr. Hollósy István jegyző hivták össze, de részt vesz a gyűlésen mind a két helyen Sima Ferencz orsz. képviselő is.

— **Tönkrejutott ügyvéd** — vagy egy hátrafele éltsült fegyver. Ezen a czimen kellene megírni azt a tudósítást, amelyet lapunknak Szegedről küldtek be Tasnády Antallól. Ezt az urat vád alá helyezte a királyi kuria, mert alaváló módon összejátszott saját megbízója ellen annak megfontására. És valóban különös, hogy mikép óhajtotta tisztázni magát Tasnády úr? Eredeti módon, oly formán, t. i. hogy összevásárolt Sima ellen néhány kétes követelést és ismételtlen csődöt kért Purjeccozel és Schlesingerrel szövetkezve — hogy rehabilitálja magát, Simát pedig megsemmisítse. Sőt most még tovább ment, mint aki elfucsolja a huszonegyet és hogy egész ország előtt alaposan kompromittálja magát, egy beadványt intézett végős elkeseredésében, vagy hüllyeségében a szegedi kir. táblához, amelyben azt bizonyította be az egész világ előtt, hogy ő a tamadó fél, teljesen tönkre van téve Sima Ferencz lapjának tamadásai folytán... A hátrafele sült fegyvernek meg van még az az eredménye is, hogy egész Csongrád megyét fellelkesítettek, Sima Ferencz képviselőnk, szerkesztőnk közé csoportosították. S miatt! Tasnády Antal úr beámeri elkeseredettségében — hogy iródjaja tönkre van téve: Sima Ferencz uski közöszömbi hogy egy országos politikai akció vezérévé lesz. Tasnády úrnak pedig — alászólgója — fucces!

— **Megható jelenetnek** voltak tanúi vasárnap Szalay István és Pásztor János Sándorfalván. A megyei ellenzéki egyesület megalakítása érdekében a központi elnökség által nevezett községbe ki lettek küldve, hogy e lelkes községből is minél többen belepjenek e nagy és nemes czélú egyesületbe. Szombatban érkeztek meg, amikor a munkásnép kiinn volt a tanyán. Ott kellett tehát maradni másnapra, hogy a vasárnapra hazatérő emberekkel érintkezhessenek. Künn, Sándorfalvától két óra járásnyira egy elvtársunknál voltak elszállásolva. Este 9 óra után hagyták abba az emberek a munkát és csak akkor hallotta meg egyik-másik, hogy a községben két szentesi ember van, akik a 48-as párt által lettek elküldve. Ezek a szegény emberek, akik egész héten dolgoznak, este 9 óra után, mikor baza érkeztek, rögtön elindultak és a két óra járásnyira levő tanyára mentek, csak hogy valahogy el ne maradjanak a beiratkozástól. Sokan éjfélre értek oda, de el nem maradtak. — Hát ehhez igazán nincs mit szólni, mert ez a példa elég világosan megmutatja, hogy mily népszerűtlen ennek a nagy erős népszövetségnek a létesítése. Az ilyen jelekből itélve, egész határozottan mondhatjuk, hogy ha az egyesület megkezdí működését, legalább 4—5000 tagja bizonyosan lesz.

— **A csongrádi műtt** jó karban tartása úgy látszik egészen a Herkó Páterre van bízva. Alig egy éve, hogy a vármegye ezt az útát adta az államnak s azóta ezt az útát nem gondozza senki. Míg a vármegyéé volt és a jüvedelmét az szedte utána, addig ha nem egyszer, hát másszor megjavították egy kissé. Mióta azonban az állam gondoskodik róla, azóta maradt úgy, smint azt adták. Az igaz, hogy akkor sem volt valami kitűnő állapotban, hanem azóta is romlott egy keveset! De úgy látszik ezt nem veszi észre senki. Mert ha fáradságot venne magának valaki

az illetékes tényezők közül, hogy megtekintené ezt az útát, amelyet a vármegye nagy fáradsággal és sok áldozattal arán lelétesített, nem hiszünk, hogy ez a drága műtt gondoza hiányában járhatóvá válik.

— **Tűz.** Ma éjjel 12 órakor nagy tűz volt az I. tizedben. Éjfélkor jelezte a toronyőr, hogy a kispiacz melletti 397. számú ház — mely a Balogh Szabó Lajosné tulajdonát képezi — égett porra. A tűzöt egy kissé későn vették észre, de az még nem volna nagy baj csak hogy a feckendő és tűzoltók bizony nagyon hiányos felszereléssel érkeztek meg. Már felig legett a nagy, körülbelül 15—20 öl épület, s még mindig csak egy feckendő és két száz ember oltotta a tűzet. Maga a tulajdonos nem is volt odabaza csak Onok István lakó egész családjával, de ezek is mélyen aludtak, úgy, hogy nagy sokára lehetett őket felverni. A szegény lakónak sok holmija a padlason volt, és mind elégett. Három kis gyermekét úgy hordták ki a lángokban álló házból. — Bizony-bizony ideje volna már, ha egyszer komolyan utánna látnánk, hogy a tűzörseget kellek szervezzük, mert az éjszakai tűznél uralkodott fejtelenség eléggé meggyőzött bennünket arról, hogy magos vaskalappal lehet ugyan valaki gavaller és kevélyen járhat az utcán, de a tűzoltáshoz és a feckendők kezeléséhez mégis csak kell — ha nem szakértelem is, — de legalább tapasztalat. És ebből most semmit sem látnunk.

— **A „Csongrád megyei Ellenzéki Egyesület”** alakulási költségeire legutóbbi kimutatásunk közlése óta újabbban következők teljesítettek fizetéseket: Özv. Vaczi Józsefné 1 frt, Dósi Imre 30 kr, Berényi István 50 kr, Kondor Judit 20 kr, Penyó Anna 20 kr, Balogh Sándor 50 kr, Virágos Sándor 50 kr.

— **Szegváron**, mint halljuk, szintén nagy az érdeklődés a megyei ellenzéki egyesület iránt. A pártelnökség ugyanis a múlt vasárnap gyűlést tartott Szegváron és a szegváriak az egyesületbe való belépésre hivta fel. — Egyelőre azonban még a tagok összeírása nem kezdődött meg. Azonban az alakulási költségekhez már is százan akarnak hozzájárulni, azonban eddig nem történt intézkedés arról, hogy a pénzeket ki szedi fel. Az elnökség látva azonban ezt a szokatlan és szinte paratlan érdeklődést, szegvári polgártársaink óhajtanak eleget óhajtván tenni, ma intézkedett, hogy az alakulási költségekre toendő fizetéseket egy párttag a 48-as kör helyiségekben felvegye. E czélból egy szabályszerűen kiállított könyvet bocsájtott a kör rendelkezésére, amelybe a tagul belepni szándékozók által teljesítendő fizetések bejegyezve lesznek. — A vidéki községekbel befolyó összegek a Szentesi Lap minden vasárnapi számában lesznek nyilvánosan is nyugtázva.

— **Leipnik úr markol.** A Szentes és Vidéke püspöshatú csámpos bérence vezérczikkben szemérmetlenkedik Hegyi Antal csongrádi plebános úr ellen. Ez a köztudatát tárgyat képező szemérmes ember ugyanis azt írja Vadnay szenny-lapjában, hogy ő csak úgy «markolgat» az ellenzéki emberek becsületében és a piszkos frater kórme ala első sorban is Hegyi Antal feje esik. Hát Hegyi Antalnak haza ninces s így annak a fejébe semmiféle szennyes kéz nem kapaszkodhatik. A hődmézvársárhelyi közkórházban kitarított frater azonban azt írja Vadnay szenny-lapjában, hogy Hegyi Antal a váci püspökhöz irt levelében elismerte, hogy az egyházpénzeit szabálytalanul kezelte. Mi tudjuk, hogy Hegyi Antal csak hogy püspöke és közte formailag létre jöjjön a béke, *Vaszari Kolos hercegprímás kívánságára és lapunk felelős szerkesztőjének követelésére* írta alá ezt a nyilatkozatot csak azért, hogy híveinek kívánságára hamarabb foglalhassa vissza a plebánáját — Hegyi nem akarta ezt tenni. — Vaszari Kolos hercegprímás kértére Sima Ferencz beszélt rá. Hegyi megettete, de lapunk jövő számában közölni fogjuk a primási szentszéki ítéletét, s ebből *Vadnay herri: ez a bestialis banda látni fogja*, hogy Hegyi Antalnak a primási szentszék saját püspökével szemben teljes satis factiot nyújtott. Nagyon téved Vadnay András, ha azt hiszi, hogy hazug hírlapíró és stréber bírák segítségével a csongrád megyei ellenzéket lejárhatja. Neki handájával együtt pusztulni kell innen.

Feljelentés Tasnády ügyvéd ellen. Dr. Tasnády Antal, jöhírű szentesi ügyvéd ellen

Gálfy Sándor és Pásztor János szentesi lakosok feljelentést tettek a szegedi kir. pénzügyigazgató-ságnál azon czímen, hogy Tasnády a pénzügyigazgatóság által neki megküldött adóbevallási ívet hamis adatokkal töltötte ki s irodája jövedelmét eltitkolta. Tasnády irodájának ugyanis most az ő összeállítását szellőztető Szentesi Lap közleményei 50000 mondd ötvenezer forint kárt okoztak, mert ezen a czímen Tasnády most 50000 frtért kártérítést pert indított Sina Ferenc, mint a Szentesi Lap szerkesztője ellen.

Tehát csak most sül ki, hogy mily borzasztó jövedelme van ennek az urnak, mert ezen az alapon az irodája minimum 5—60000 forintot jövedelmez tehát lehetetlenség öt évi 30 frtos III-ad osztályú kereseti adót megtrónni, hanem a legkisebb számítás szerint 6000 frt évi adót kellene rá kivetni. Erre nézve a feljelentők a vizsgálat megindítását kérték s a feljelentéshez csatolták a Tasnády irásos beismerését.

— **A kofák.** Úgy szoktak a kofák cselekedni, hogy hazudnak és pletykálnak, ha nincs egyéb dolguk. Így tettek némely lapok is, amelyek e héten már másodikban híresztelték azt a légből kapott hazugságot, hogy a tabla helyben hagyta az első bíróság ítéletét a Bauer—Simafele csodügyben. — Ezuttal is hazudtak a kofa uraimék.

— **Táncmulatság.** A szentesi kőműves és ács iparosok idősebb segédjei f. hó 11-én este 8 órakor a kőműves és Ácssegédek önképző egylete javára 60 kr belépti-díj mellett jótékonyul táncmulatságot rendez a Tabak Dávid tyúkipiaczteri vendégléjben.

— **Elhamarkodott ítélet.** Tényi József városi gyepmestert a polgármester hivatalában elkövetett nagy fokú visszaélés miatt a napokban elbocsájtott állásából. Ha igaz, hogy csakugyan olyan nagy fokú az az elkövetett véttség, amelyet a gyepmester, hogy elbocsájtással kell azt büntetni, akkor a polgármesternek tényleg joga van az illetőt elbocsájtani. Hanem itt az a baj történt, hogy a polgármester meg sem győződött arról, ha csakugyan tényleg követett-e el Tényi olyan bűnt, a mi miatt hivatal vesztését érdemelné, mert az erre egyedül illetékes városi állatorvost meg se kérdezte. Már pedig e nélkül nem állapíthatja meg a kihágást sem, nemhogy annak mértékét. Úgy tudjuk különben, hogy Tényi megfelelt a polgármester, illetőleg a tanács határozatát és vizsgálatot kér, amelynek során be fogja igazolni, hogy az ellene emelt vádak alaptalanok. S állítsa igazolására éppen a városi állatorvost kéri meghallgatni.

— **Könyv az életpályákról.** Ezen érdemes munkája Ferenczy István nagyszabeni áll. főgymnasiumi igazgatónak, most már a harmadik javított és a legújabb viszonyokhoz alkalmazott, bővített kiadásban jelent meg Stampfel Károly könyvkiadónál Pozsonyban. Biztos útmutatással szolgál ezen mű az életpályát választani akaró ifjúságnak, egyszersmind üdvös kezikönyv a családapáknak, gyámoknak és tanferfiaknak is. Ezen harmadik kiadás kétszeres elismerésünkre tarthat számot. Fel van abban sorolva mindaz, ami a pályák fontos kérdésére vonatkozólag a minősítő és szervező törvényekben, szabályzatokban, iskolai értesítőben és hivatalos lapokban szét-szórta megjelent. Kétszeres hasznát veheti ezen munkának mindenki, akinek pályaválasztás előtt álló fia vagy rokona van, mivel a legkülönfélébb állások közötti különbséget könnyen felismerheti és ez által a körülményeknek, az illető ifjú tehetségének és képzettségének legjobbban megfelelő tudja kiválasztani. Az „Életpályák” harmadik kiadása fűzve 4 korona, bekötve 5 korona.

Meghívó.

A szentesi IV-ik temetkezési egyesület f. évi június 11-én d. e. 10 órakor a kurcántúli közgyűlési teremben rendezendő közgyűlést tart, melyre az egyleti tagokat tisztelettel meghívja Szentes, 1899. jún. havában

az elnökség.

Tárgy:

Elnöki bejelentés a Négyesy Péter fele peres ügy miben állásáról.

Vizsgai értesítés.

A helybéli állami főgimnáziumban az iskolai évet berekesztő vizsgálatok a következő napokon és sorrendben fognak megtartatni.

Június 11-én délután 3 órakor lesz a tornavizsga. Június 19-én délelőtt a VII. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Június 19-én délelőtt a VI. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 19-én délelőtt a V. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 19-én délelőtt a IV. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 19-én délután a III. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Június 19-én délután a II. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 19-én délután az I. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Június 20-án délután a francia nyelvből, gyorsírásból és énekéből vizsgálat.

Június 21-én délelőtt a IV. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Június 21-én délelőtt a III. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 21-én délelőtt a II. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Június 21-én délelőtt a VI. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Június 21-én délután a VII. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 21-én délután az I. oszt. osztályvizsgálata a reál tárgyakból.

Június 21-én délután az V. oszt. osztályvizsgálata a humán tárgyakból.

Évzáró ünnep június 29-én; kezdete délelőtt 10 órakor.

Az osztályvizsgálatok kezdete délelőtt 8 órakor, délután 3 órakor.

Ezen vizsgálatokra és ünnepélyre a szülőket és a tanúgy írást érdeklődőket szívesen meghívja az igazgatóság.

Szentes város által fenntartott alsó fokú iparosanonez iskolákban a f. tanévet berekesztő vizsgálatok a következő sorrendben tartatnak meg:

Június 12-én délután 5 az I-ső a) osztály. Szabó Lajos tanító úr növ.

Június 13-án délután 5 órakor az előkészítő osztály Varga Ferenc tanító úr növ.

Június 14-én délután 5 órakor az I-ső b) osztály. Bugy Károly tanító úr növ.

Június 15-én délután 5 órakor a III-ik osztály. Fodor Dávid tanító úr növ.

Június 16-án délután 5 órakor a II-ik osztály. Pap Lajos tanító úr növ.

Június 18-án délelőtt 9—10 óráig rajzkiallítás, 10—11 óráig az évzáró ünnepély: úgy a vizsgákra, mint a záró ünnepélyre Szentes város tek tanácsa, az ipartestület előjárósága, és az ipartanodai bizottságot tisztelettel meghívja

Szentes, 1899. június hó.

az elnökség.

Szerkesztői üzenetek.

Leipnik Mór Helyben. Ön azt kérdi tőlünk, hogy mire becsuljuk Bánfalvi Lajost, a Sz. és V. szerkesztőjét? Mi nem becsuljuk semmire, de ha emlékeztünk nem csak egy időben Szeder János úr, akinek pedig éles látásban és élelőképességében e tekintetben nem kételkedtünk — szörnyű-bőrszótól 50 krra értékesítette őt egy városi közgyűlésen.

Hollósy és Vajda könyvnyomdájának. Szentes. Önök reklámják a Szathmáry Kéle úr által küldött szaz forintot? Kérem, mi nem tehetünk róla, hogy az nem érkezett meg, mert mint meggyőződünk, a kiadóhivatal elköldte önöknek a pénzt postautalványon. Hogy nem érkezett meg, arról mi nem tehetünk. A késedelem oka különben az lehet, hogy a posta a nagy távolság miatt még eddig nem kézbesítette önöknek a pénzt. Tehát vagy tessék megreklamálni posta útján a pénzt, vagy pedig várjanak türellemmel, míg az megérkezik. — Addig csak türelmet!

Tóth Kálmán úrnak Gyomán. Levele, a melyet Sz. T. úr ellen beküldött, oly kegyetlen, hogy azt, amint fogalmazva van, nem küldhetjük meg akor sem, ha Leipnik Mór úrról volna szó — abban az alakban Tessék hozniék egy ügyvéd: meghatalmazást beküldeni és a Csongrádmezei Ellenzéki Egyesület ügyvédje által elvittetjük az ügyet röviden és gyorsan. Hirlapi piszkolódás ilyen dologban nem használ.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1899. évi május 1-től.

H.-M.-Vásárhely—Szolnok.

Vásárhelyről indul: 4³⁰ reg., 4⁴⁵ d. u., 8³⁰ este. Szolnokra ér: 5³⁰ reg., 5⁴⁵ d. u., 9³⁰ este. Szegvárról indul: 5³⁰ reg., 5⁴⁵ d. u., 9³⁰ este. Szentesre ér: 6³⁰ reg., 6⁴⁵ d. u., 10³⁰ este. Szegvárról indul: 6³⁰ reg., 6⁴⁵ d. u., 10³⁰ este. Szent-Mártonról indul: 7³⁰ reg., 7⁴⁵ d. u., 11³⁰ este. T.-Földvárról indul: 8³⁰ reg., 8⁴⁵ d. u., 12³⁰ este. P.-Tenyérről indul: 9³⁰ reg., 9⁴⁵ d. u., 1³⁰ este. Szajóiról indul: 9³⁰ reg., 9⁴⁵ d. u., 1³⁰ este. Szolnokra ér: 9³⁰ reg., 9⁴⁵ d. u., 10³⁰ este.

Szolnok—H.-M.-Vásárhely.

Szolnokról indul: 3³⁰ reg., 11³⁰ d. u., 4³⁰ d. u. Szajóiról indul: 4³⁰ reg., 1³⁰ d. u., 5³⁰ d. u. P.-Tenyérről indul: 4³⁰ reg., 1³⁰ d. u., 5³⁰ d. u. T.-Földvárról indul: 6³⁰ reg., 3³⁰ d. u., 6³⁰ este. Szent-Mártonról indul: 7³⁰ reg., 2³⁰ d. u., 7³⁰ este. Szegvárról indul: 8³⁰ reg., 3³⁰ d. u., 8³⁰ este. Szentesre ér: 4³⁰ reg., 8³⁰ d. u., 9³⁰ este. Szegvárról indul: 5³⁰ reg., 9³⁰ d. u., 8³⁰ este. Mindszentiről indul: 5³⁰ reg., 9³⁰ d. u., 9³⁰ este. Vásárhelyre ér: 6³⁰ reg., 10³⁰ d. u., 9³⁰ este.

H.-M.-Vásárhely—Csaba.

Vásárhelyről indul: 4³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 7³⁰ este. Orosházára ér: 5³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 9³⁰ este. Indul: 5³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 9³⁰ este. Csabára ér: 6³⁰ reg., 12³⁰ d. u., 10³⁰ este.

Csaba—H.-M.-Vásárhely.

Csabáról indul: 4³⁰ reg., 2³⁰ d. u., 7³⁰ este. Orosházára ér: 5³⁰ reg., 3³⁰ d. u., 8³⁰ este. Indul: 5³⁰ reg., 3³⁰ d. u., 9³⁰ este. Vásárhelyre ér: 6³⁰ reg., 3³⁰ d. u., 9³⁰ este.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

Vásárhelyről indul: 7³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 4³⁰ d. u., 10³⁰ este. Algyőről indul: 7³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 4³⁰ d. u., 10³⁰ este. Szegedre ér: 7³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 4³⁰ d. u., 10³⁰ este.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul: 3³⁰ reg., 10³⁰ d. e., 3³⁰ d. u., 6³⁰ este. Algyőről indul: 3³⁰ reg., 10³⁰ d. e., 3³⁰ d. u., 7³⁰ este. Vásárhelyre ér: 4³⁰ reg., 11³⁰ d. e., 3³⁰ d. u., 7³⁰ este.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul: 12³⁰ éjjel, 2³⁰ éjjel, 4³⁰ d. u. (Gyorsvonat 11³⁰ d. e., 7³⁰ este.) Budapestre ér: 5³⁰ reg., 6³⁰ reg., 7³⁰ este. (Gyorsvonat 1³⁰ d. u., 9³⁰ este.)

Budapest—Szolnok.

Bpestről indul: 8³⁰ reg., 10³⁰ este. (Gyorsvonat 6³⁰ reg., 2³⁰ d. u., Szolnokra ér: 10³⁰ d. e., 1³⁰ éjjel. (Gyorsvonat 8³⁰ reg., 4³⁰ d. u.)

Csongrád—Félegyháza.

Csongrádról indul: 9³⁰ reg., 1³⁰ d. u. Félegyházára ér: 10³⁰ reg., 2³⁰ d. u.

Félegyháza—Csongrád.

Félegyházáról indul: 12³⁰ d. u., 5³⁰ d. u. Csongrádra ér: 1³⁰ d. u., 6³⁰ d. u.

Félegyháza—Budapest.

Félegyházáról indul: 2³⁰ éjjel, 6³⁰ reg., 2³⁰ d. u. (Gyorsv. 11³⁰ d. e., 5³⁰ d. u.) Kecskemétre ér: 3³⁰ reg., 7³⁰ reg., 3³⁰ d. u. (Gyorsv. 11³⁰ d. e., 5³⁰ d. u.) Indul: 3³⁰ reg., 7³⁰ reg., 3³⁰ d. u. (Gyorsv. 11³⁰ d. e., 5³⁰ d. u.) Ceglédre ér: 4³⁰ reg., 8³⁰ reg., 4³⁰ d. u. (Gyorsv. 12³⁰ d. u., 6³⁰ este.) Indul: 4³⁰ reg., 8³⁰ reg., 4³⁰ d. u. (Gyorsv. 12³⁰ d. u., 6³⁰ este.) Bpestre ér: 7³⁰ reg., 10³⁰ d. e., 7³⁰ este. (Gyorsv. 1³⁰ d. u., 7³⁰ este.)

Budapest—Félegyháza.

Bpestről indul: 8³⁰ reg., 4³⁰ d. u., 7³⁰ este. (Gyorsv. 8³⁰ reg., 2³⁰ d. u.) Ceglédre ér: 10³⁰ d. e., 6³⁰ este, 9³⁰ este. (Gyorsv. 9³⁰ reg., 3³⁰ d. u.) Indul: 10³⁰ d. e., 6³⁰ este, 9³⁰ este. (Gyorsv. 9³⁰ reg., 3³⁰ d. u.) Kecskemétre ér: 11³⁰ d. e., 7³⁰ este, 10³⁰ este. (Gyorsv. 10³⁰ d. e., 4³⁰ d. u.) Indul: 11³⁰ d. e., 7³⁰ este, 10³⁰ este. (Gyorsv. 10³⁰ d. e., 4³⁰ d. u.) Félegyházára ér: 12³⁰ d. u., 8³⁰ este, 11³⁰ éjjel. (Gyorsv. 10³⁰ d. e., 4³⁰ d. u.)

Jótekonyczéli táncmulatság!

A szentesi idősb kőműves- és ácssegédek folyó évi június hó 11-én, vasárnap, Tabak Dávid vendéglőjében, a helybéli magyar zenekar közreműködésével a Szentesi Kőműves- és Ácssegédek Önképző-Egyesülete konytára javára jótekonyczéli

táncmulatságot

rendeznek, melyre a nagyérdemű közönséget — miután külön meghívót nem bocsát ki — ezúton hívja meg

Szentes, 1899. június hó.

tisztelettel:
a rendezőség.

Belépődíj személyenként 60 krajczár. — Kezdeté este 8 órakor.

Felülfizetéseket a jótekonyczélra közszónettel fogad és hirdapilag nyugtáz a rendezőség.

50 hektoliter saját termésű borom

eladó. — Jóságért és minőségért garantirozok. Adom kisebb részletekben is. — Tisza-Kürt,

Vágó Boldizsár.